

جدول جهت گیری و چرایی عناصر برنامه درسی حوزه تربیت و یادگیری قرآن کریم و عربی

عناصر برنامه	جهت گیری	چرایی
هدف	توجه هم زمان به ابعاد مختلف سوادقرآنی و فرهنگ سازی انس با قرآن کریم در دوره های تحصیلی و پیوستگی و ارتباط معنادار آیات قرآن با احادیث، ادعیه و زیارات (متون دینی)	<p>– هم زمانی کسب دانش ها و مهارت های سواد قرآنی و تعلق معنوی و عاطفی موجب تحقق ارتباط پایدار و معنادار تربی با قرآن کریم است.</p> <p>– قرآن و عترت صلوات الله علیهم اجمعین در حقیقت و تجلی از یکدیگر جدایی ناپذیر هستند. سیره و کلام پیامبر و اهل بیت تبیین نظری و عملی قرآن کریم است.</p>
محتوا	تمرکز محتوای آموزش، بر کسب مهارت خواندن همراه با درک معنا و تدبیر به منظور انس با قرآن و متون دینی و اکتفا به حداقل قاعده آموزشی و مباحث ضروری و استفاده از نزدیک ترین رسم الخط به خط فارسی ^۱	<p>– در مراحل کسب سوادقرآنی، یادگیری قواعد عربی، ابزار لازم برای درک معنا و تدبیر است و به خودی خود هدف محسوب نمی شود؛ همچنین این حوزه متکفل سوادقرآنی و انس با قرآن کریم است؛ نه علوم و معارف قرآنی.</p> <p>– اشتراک الفبای فارسی و عربی، امکان اتکای آموزش روخوانی قرآن^۲ بر سواد فارسی تربی را فراهم می کند.</p>
راهبردهای یاددهی و یادگیری	آسان سازی و خوشایندسازی فرایندهای یاددهی – یادگیری از طریق یادگیری زمینه محور و معنا بخش و خلاقیت های رسانه ای مناسب	این روش ضمن تقویت انس (ارتباط پایدار، معنادار و عاطفی) با قرآن و متون دینی، موجب سرعت بخشیدن به کسب سواد قرآنی و تقویت فرهنگ قرآنی می شود.
ارزشیابی روش	تمرکز ارزشیابی پیشرفت تحصیلی در کلیه مراحل بر کسب توأمان و تدریجی مهارت های خواندن، درک معنا و تدبیر آیات و احادیث و پرهیز از ارزشیابی مستقیم قواعد	سوادقرآنی، امری مهارتی، چندوجهی و تدریجی است. قواعد ابزار راهنما برای کسب مهارت های سوادقرآنی است و به خودی خود هدف نیستند.
مربی	برخوردار از شایستگی های پایه قرآنی ^۳ و آشنا با راهنمای برنامه درسی و برخوردار از صلاحیت های اخلاقی و حرفه ای تدریس قرآن و عربی	با توجه به ماهیت مهارتی و ارزشی این حوزه، این شایستگی ها و صلاحیت ها مقدمه ضروری تدریس است.
متربی	انس و خودیادگیری مادام العمر نسبت به قرآن کریم و متون دینی و به کارگیری مشتاقانه محتوای قرآن و حدیث در محیط واقعی زندگی و روحیه جست و جوگری و پژوهش و شرکت فعال در فرایندهای یاددهی – یادگیری	نیاز به قرآن و متون دینی یک نیاز دائمی و ارتقایابنده در زندگی حال و آینده متربیان است؛ همچنین به کارگیری قوا و استعداد های متربیان در فرایند یاددهی – یادگیری موجب تقویت انگیزه برای توسعه مهارت ها و تعلق عاطفی به این حوزه می شود.
خانواده	آشنا با مسئولیت خود در آموزش قرآن به فرزندان و پیگیری آن از مدرسه و ایفای نقش الگویی و مشوق	موجب انگیزش و مشارکت خانواده و مربیان در تحقق اهداف برنامه درسی و تقویت انگیزه و یادگیری متربیان می شود.
محیط تربیت و یادگیری	حمایت فرهنگ مدرسه نسبت به تقویت سواد قرآنی و انس با قرآن و متون دینی	فضاسازی مثبت فرهنگی در محیط مدرسه و کلاس درس نسبت به قرآن و متون دینی و استفاده هوشمندانه از ظرفیت های متنوع محیط موجب تقویت اجرای برنامه و تشویق متربیان به یادگیری بیشتر می شود.